

Sygn. akt I KO 22/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **I. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 września 2020r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 października 2016r., sygn. akt II AKa (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 7 czerwca 2016r., sygn. akt III K (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku skazanego I. D. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 7 czerwca 2016r., sygn. akt III K (...) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 października 2016r., sygn. akt II AKa (...)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2016r., sygn. akt III K [...], Sąd Okręgowy w B. uznał I. D. za winnego dokonania przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 12 k.k. i art. 64§1 k.k., za które wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 26 października 2016r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 maja 2017r., sygn. akt III KK 152/17, oddalił tę kasację jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 21 sierpnia 2019r. skazany złożył pierwszy wniosek o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy w sprawie III KO 74/18 wydał postanowienie, którym oddalił wniosek I. D. o wznowienie postępowania w powyżej wskazanej sprawie oraz stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

W dniach 22 sierpnia 2019r. oraz w dniu 20 września 2019r. do Sądu Najwyższego ponownie wpłynęły pisma I. D. , w których domagał się wznowienia postępowań sądowych.

Sąd Najwyższy wydał następne postanowienie odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w dniu 14 listopada 2019r. w sprawie I KO 10/19.

W dniu 18 czerwca 2020r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek skazanego o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545§3 k.p.k.

Za powyższą konkluzją przemawia przede wszystkim to, że wnioskodawca po raz kolejny odwołuje się do okoliczności, które były już rozpoznawane w dwóch poprzednich postępowaniach wznowieniowych.

Skazany nadal przywołuje te same co poprzednio stwierdzenia o oszustwie, którego mianoby się dopuścić w Sądzie Okręgowym w B. przy udziale prokuratorów prowadzących sprawę.

Twierdzenia te są gołosłowne, nie poparte żadnymi dowodami, które przedstawiłby skazany, w szczególności zaś nowymi faktami, które ujawniłyby się w sprawie dopiero obecnie. Brak zatem wypełnienia elementarnej przesłanki z art. 540§1 pkt 2 k.p.k., która pozwalałaby na rozważanie wszczęcia postępowania wznowieniowego.

Wskazać tu też należy na dyspozycję art. 541§1 k.p.k., z której wynika, że okoliczność, iż w związku z prowadzonym postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a na to wskazuje wnioskodawca w swych wnioskach, musi być

ustalona prawomocnym wyrokiem skazującym. Tak więc skazany najpierw powinien złożyć zawiadomienie o przestępstwie i dopiero po zapadnięciu prawomocnego wyroku skazującego, będzie możliwe na tej podstawie wznowienie postępowania.

Po raz kolejny zatem stwierdzić należy, że z przedstawionych powyżej względów wniosek skazanego nie mógł okazać się skuteczny, przeciwnie, jest on oczywiście bezzasadny w zakresie wskazanym w art. 545§3 k.p.k.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy kierując się przedstawionymi względami orzekł jak na wstępie.